

[Søren P. Larsen.]

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg kun sige dette, at de Oplysninger, han her gav vedrørende Arbejder, som den tidligere Indenrigsminister havde paa-begyndt, har jeg ikke Adgang til; de ligger i Ministeriet og er ikke tilgængelige for os. Men der er jo Mulighed for, at vi senere kan komme til at se paa Spørgsmaalet, hvis den tidligere Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Krag, har nogle Bemærkninger at knytte til de Oplysninger, som den højtærede Minister her har givet.

Overfor de Bemærkninger, som blev fremført af det ærede Medlem Hr. Jønson, der bl. a. gjorde gældende, at Lønreduktionerne ikke havde hjulpet paa Beskæftigelsen her i Landet, vil jeg kun sige, at saavidt jeg husker, var de Lønoverenskomster, der blev afsluttet i Fjor Foraar, Lønoverenskomster med stigende Tendens, med stigende Lønsatser, og det er nu min Opfattelse, at her er et af de Forhold, som medvirker til, at Produktionsomkostningerne bliver for store for visse Dele af vort Erhvervsliv. Men jeg vil ogsaa sige, som jeg sagde i Eftermiddags, at til Produktionsomkostninger regner jeg saa sandelig ikke Lønningerne alene, der er mangfoldige andre Forhold, som griber ind: der er Avancer til Direktører, Tantiører til Bestyrelsesmedlemmer, Kapitaludbytte og Handelsavance.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Rager, at han ikke fandt, at der var noget alvorligt at rette med Hensyn til den Tilpasning, som efter vor Opfattelse maa til. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem Hr. Rager, der skal have Ordet senere, om han finder det rimeligt, at store Dele af det danske Erhvervsliv maa afsætte Varer til et Pristal omkring ved 100, medens det, de skal købe hos de andre Erhverv, hos Byerhvervene, ligger omtrent oppe ved et Pristal paa 200. Jeg vil gerne spørge, om han finder det rimeligt og naturligt, at dette Misforhold opretholdes. Hvis dette Misforhold opretholdes, hører der ikke megen Spaadoms-eyne til at forudsige, at saa vil Beskæftigelsesgraden vise nedadgaaende Tendens, saa vil Arbejdsløsheden ganske givet brede sig og brede sig ikke saa lidt.

Saa mente det ærede Medlem Hr. Rager, at naar vi havde forudsagt de daarlige Tider, havde vi paa den Maade sagt fra og havde ikke noget Ansvar for, hvad der videre skulde ske. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette, at vort Partis Ordfører i Efteraaret gjorde opmærksom paa de For-

hold, som efter hans Skøn var ved at udvikle sig, var dog et Varsko til Regeringen. Men jeg blev jo meget forbavset ved at høre det ærede Medlem fremsætte det Spørgsmaal, om det vilde have været muligt at skaffe Arbejde til blot Halvdelen af de 80 000, der er ledige. Det forstaar jeg ikke rigtigt, naar jeg tænker paa de Ord, der tidligere har lydt fra den Side; thi jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han i Virkeligheden derigennem vilde sige, at det var en Opgave, som var umulig; man kunde ingen Vegne komme ad den Vej, og der var ikke noget at stille op; det var Vanskeligheder, det var en Krise, det var en Verdenskrise, som man var kommet ind i, der var i Virkeligheden ikke noget nævneværdigt at stille op heroverfor.

Naar det ærede Medlem Hr. Rager saavel som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sluttede med at gøre opmærksom paa, at det fulde Ansvar for, at dette Lovforslag ikke bliver vedtaget, falder paa Oppositionen, saa maa jeg sige: Ja, man kan jo vende Forholdene og se dem fra den Side, man helst vil se dem fra. Stillingen er i Virkeligheden den, at det, som store Dele af Befolkningen havde ventet fra Efteraaret, var dette, at naar denne Regering, der jo tidligere som Opposition altid har vidst at rette Kritikken mod den siddende Venstre-regering — det kan jeg da huske i Tiden fra 1926—29 — og disse Partier kom til Magten, vilde der oprinde ganske andre Tilstande end dem, der var under den forrige Regering. Derfor siger jeg, at den Vedtagelse, som Folketinget staar overfor, Vedtagelsen af et Understøttelsesforslag, betyder jo i Virkeligheden ikke andet, end at man, hvad skal vi sige, sætter en Mindesten over de Forhaabninger, som var givet i sin Tid om, at Erhvervs krisen kunde løses og Beskæftigelse fremskaffes. I Stedet vedtager man et Understøttelsesforslag, fordi man maa erkende, at den Beskæftigelse, som man tidligere har stølet paa kunde skaffes til Veje, ikke kan skaffes.

Christmas Møller: Jeg kan ikke sige, at de Bemærkninger eller den Erklæring, som den højtærede Justitsminister fremsatte angaaende den Undersøgelse, han allerede havde foretaget af, hvad der var sket i Nakskov i Gaar, lød tilfredsstillende, og jeg tror, det maa være rigtigt at sige til den højtærede Justitsminister, at han maa foretage en meget mere indgaaende Undersøgelse. Jeg beder om Tilladelse til et kort Citat. Naar det i en Aftenavis hedder, at den konstituerede Borgmester erklærede: